

POSITIV.CZ

1. Nová sezóna –?????? nové jméno pro slavnostní sál v ostravském divadle

05.09.2024 positiv.cz - Monika Ševčíková

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: Divadlo (3); divadla (2); Jiřího (2); moravskoslezské (2); moravskoslezského (2); Myrona (2); Národní (2); Národního (2); Divadle

S novou sezónou dostane nové jméno slavnostní sál v **Divadle Jiřího Myrona** – tentokrát padla volba na VLADIMÍRA KRISTINA. Profesí malíř a výtvarník, který bral lekce i u slavného Oskara Kokoschky ve Vídni, byl jedním z prvních scénických výtvarníků

Národního divadla moravskoslezského a jako první vnášel do ostravské scénografie progresivní podněty a moderní trendy. Jeho doménou byla malba, maloval především Ostravu a Ostravsko, ale vedle malby, grafiky a ilustrace se věnoval v určitém období rovněž divadlu. Dnes jsme ve slavnostním sále instalovali výstavu věnovanou životu a dílu tohoto umělce. V sále bude k vidění po celou sezónu.

Od dětství byl Vladimír Kristin obklopen kulturou, jeho otec byl pravidelným návštěvníkem představení tehdy ještě Národního domu (dnešní **Divadlo Jiřího Myrona**) a stálým kulturním recenzentem Ostravského deníku. Díky hudebnímu nadání a mamince, jež byla dlouholetou členkou pěveckého sboru Lumír, se mladý Vladimír nejdříve nadchl pro studium hry na klavír a varhany, nakonec si ale za své životní poslání zvolil malbu.

Studia malířství mu přerušila první světová válka, musel narukovat a dostal se do zajetí. S návratem do civilního života v roce 1921 mu pomohl poválečný starosta Ostravy Jan Prokeš. Kristinova díla na něj zapůsobila natolik, že se postaral o to, aby město o tak nadějném umělce nepřišlo. Po propuštění z armády se Kristin společně se svým přítelem sochařem Augustinem Handzelem pustil nejen do zařizování ateliéru v nově otevřených prostorách Domu umění, ale především do organizování ostravského uměleckého života.

Patřil k místním bonvivánům: Bodrý šprýmař, oddaný fanoušek fotbalového klubu SK Slezská a vášnivý křížovkář byl vždy perfektně upraven a připraven k filozofující debatě za obláčkem cigaretového dýmu v legendární kavárně Praha, kde měl tento ostravský elegant vyhrazeno i své čestné místo. Maloval a tvořil zásadně v zeleném pracovním plášti.

Už ve 20. letech 20. století vytvořil Kristin mistrovské obrazové kompozice, založil Moravskoslezské sdružení výtvarných umělců (vůbec první řádně ustanovený výtvarný spolek v Ostravě!) a v té době také podlehl kouzlu divadelní múzy. Postupně se podepsal pod celou řadu scénických návrhů poté, co se potkal s operním režisérem Karlem Küglerem a vytvořil pro něho scénu k Mozartově opeře Kouzelná flétna (1924). Začala mnohaletá a velmi intenzivní spolupráce, jejímž výsledkem byly desítky scénických návrhů pro inscenace oper

Zásadní bylo také jeho umělecké spojení s činoherním režisérem Oldřichem Stiborem, pro kterého Kristin mimo jiné navrhl scénu ke kontroverzní inscenaci Sokové strojí Uvedení protikapitalistické hry Ernsta Tollera vyústilo na stránkách dobového tisku v politický boj, jaký **Národní divadlo moravskoslezské** do té doby nezažilo. Uvedení hry o proletářích budilo rozruch, Stibor si navíc ke statování přizval nezaměstnané dělníky a členy ochotnických souborů z ostravských Jednot proletářské tělovýchovy. Kristinova scéna, již v jednom obraze dominovala šibenice se třemi oběšenci, kontroverznost díla zcela umocnila. I přes nepříznivé přijetí inscenace odbornou i laickou veřejností se ale jednalo o působivé a na ostravské poměry nebývalé velkolepé řešení jevištního prostoru s množstvím precizních detailů a symbolických významů, což i s ohledem na tehdejší finanční možnosti divadla znamenalo ojedinělý počín. Nejen touto realizací dal Vladimír Kristin ostravské scénografii nový směr. Zavrhl popisný realismus a začal vytvářet scény, které umožňovaly umělečtější vyznění jevištních děl, čímž burcovaly divákovu fantazii.

Mnohaletou praxí načerpané poznatky o divadelních zákonitostech pak využil i v nově vznikajícím poválečném Divadle mladých, kde ne příliš zkušenému souboru nadšenců ochotně pomohl s prvními inscenacemi.

Upravený text z časopisu **Národního divadla moravskoslezského**, autorka Tereza Osmančíková

Zdroj: TZ **Národní divadlo moravskoslezské**

[« zpět na začátek](#)